

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: st. sekr. sądowy Dominika Kołpa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 lipca 2016 r. w Warszawie

sprawy W. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W.

o wysokość kapitału początkowego

na skutek odwołania W. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W.

z dnia 16 września 2015 r. znak: (...) oraz z dnia 18 września 2015 r. (...)

1. umarza postępowanie w odniesieniu do decyzji z dnia 16 września 2015 r. znak (...);
2. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 18 września 2015 r. (...) w ten tylko sposób, że przyjmuje dla W. K. wskaźnik wysokości podstawy wymiaru do wysokości 932,38 %, w pozostałym zakresie odwołanie oddala;
3. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. na rzecz W. K. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

4. **UZASADNIENIE**

W dniu 3 listopada 2015 r. ubezpieczony W. K. złożył do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. odwołanie od decyzji w/w organu rentowego z dnia 16 września 2015 r., znak: (...) o ustalenie kapitału początkowego. Zaskarżonej decyzji ubezpieczony zarzucił błędne ustalenia poczynione przez organ rentowy w zakresie łącznego okresu składkowego, wliczając łącznie 23 lat, 0 miesięcy, 12 dni, tj. 276 miesięcy okresu składkowego. Dodatkowo ubezpieczony zarzucił organowi rentowemu błędne ustalenie składników stanowiących podstawę obliczenia wartości kapitału początkowego, co skutkowało błędnym ustaleniem wysokości w/w kapitału, jak również błędne ustalenia składników obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego. Odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji w całości poprzez uwzględnienie okresów składkowych w wymiarze 32 lat i 2 tygodni, tj. łącznie 384 miesięcy, obliczenie wartości kapitału początkowego oraz ustalenie kapitału początkowego z uwzględnieniem powyższego okresu składkowego oraz uwzględnienie w całości dochodów stanowiących podstawę wymiaru składek wynikających z przedłożonych przez odwołującego dokumentacji.

W odpowiedzi na odwołanie od decyzji z dnia 16 września 2015 r. organ rentowy wniosł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. wskazał, iż do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z okresu od 1988 r. do 1997 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru został ustalony na poziomie 804,75 %, przy czym organ rentowy ograniczył jego wysokość do 250 %. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł ponadto, iż wynagrodzenie za prace przyjęte do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru organ rentowy ustalał na podstawie zaświadczenia Rp – 7 lub danych wynikających z konta Zainteresowanego, a w sytuacji, gdy pracodawca dokonał wadliwego wpisu w zaświadczeniu Rp - 7 organ przyjmował wynagrodzenie minimalne. Organ rentowy podkreślił również, iż pomijał kwoty świadczeń z ubezpieczenia społecznego z uwagi na brak informacji z jakiego tytułu była ona wypłacana.

W dniu 3 listopada 2015 r. wpłynęło również do Sądu Okręgowego Warszawa -P., VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w W. za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, III Oddział w W. odwołanie od decyzji z dnia 18 września 2015 r., znak: (...) o przyznanie emerytury. Ubezpieczony wniosł o zmianę zaskarżonej decyzji w całości podnosząc, iż organ rentowy błędnie dokonał ustaleń faktycznych w zakresie kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz wysokości należnej emerytury. W uzasadnieniu wskazał, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych na skutek niewłaściwego ustalenia składników stanowiących podstawę obliczenia wartości kapitału początkowego, a w konsekwencji błędnie ustalił wysokość w/w kapitału oraz wysokość kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego. Dodatkowo w ocenie odwołującego kwota emerytury w wysokości 4 445,35 zł została wyliczona niepoprawnie.

W odpowiedzi na odwołanie od decyzji z dnia 18 września 2015 r. organ rentowy wniosł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. wskazując, iż wyliczenie świadczenia emerytalnego odwołującego nastąpiła na podstawie art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (j.t. Dz. U. z 2015 r. poz. 748 ze zm.). Podkreślił, iż dokonując wyliczeń przyjął okresy składkowe i nieskładkowe przypadające przed 1999 r. uwzględniając wszystkie okresy pracy, które odwołujący wskazał w odwołaniu od decyzji z dnia 18 września 2015 r.

W piśmie procesowym odwołującego nadanym w dniu 16 lutego 2016 r. odwołujący podtrzymał dotychczas zajmowane stanowisko oraz wniosł o uwzględnienie „Zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu” wystawionego przez (...) Bank (...) za okres 1992 r. i 1993 r. (ZUS Rp -7), które było podstawą do wydania nowej decyzji organu rentowego z dnia 19 kwietnia 2016 r. , który uwzględnił powyższy dokument. Na rozprawie w dniu 5 maja 2016 r. pełnomocnik odwołującego rozszerzył swoje odwołanie również na w/w decyzję z dnia 19 kwietnia 2016 r. i do zakończenia postępowania w sprawie, odwołujący podtrzymał odwołanie, natomiast pełnomocnik organu rentowego merytorycznie podtrzymał stanowisko organu rentowego i wniosł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny:

W. K. (urodzony w dniu (...)) w dniu 30 czerwca 2015 r. złożył wniosek o emeryturę. Do wniosku załączył informację dotyczącą okresów składkowych i nieskładkowych, z których wynika iż odwołujący w okresie od 1 października 1973 r. do 31 stycznia 1977 r. był zatrudniony w Szkole (...) w W. na stanowisku asystenta – stażysty, stażysty a następnie starszego stażysty. W okresie od 1 lutego 1977 r. do 1 listopada 1984 r. świadczył pracę na rzecz Krajowego Związku (...) w W. na stanowisku specjalisty oraz starszego inspektora. Odwołujący od 2 listopada 1984 r. do 31 grudnia 1986 r. był zatrudniony w Urzędzie (...) na stanowisku głównego specjalisty. W okresie od 1 stycznia 1987 r. do 30 września 1988 r. pracował w Urzędzie (...) Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w W. na stanowisku Wicedyrektora Biura Prezydialnego. W okresie od 1 października 1988 r. do 30 czerwca 1991 r. był zatrudniony w Banku (...) S.A. na stanowisku dyrektora Departamentu Kadr i Zatrudnienia, a następnie Dyrektora Departamentu Organizacji i Kadr, w okresie od 1 lipca 1991 r. do 31 stycznia 1992 r. zajmował stanowisko v-ce Prezesa do spraw promocji i polityki personalnej oraz v-ce Prezesa Zarządu. W okresie od 1 lutego 1992 r. do 29 lutego 1992 r. zajmował stanowisko doradcy w (...) S.A. z siedzibą w K. – Filia W.. W okresie od 2 marca 1992 r. do 30 czerwca 1992 r. w wymiarze pełnego etatu, a od 1 lipca 1992 r. do 31 grudnia 1993 r. w wymiarze 1/2 etatu zatrudniony był w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. - Filia W., następnie od 1 lipca 1992 r. do 14 maja 1993 r. był zatrudniony w (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w P. na stanowisku v-ce Prezesa

Zarządu, a następnie Pierwszego Zastępcy Prezesa Banku oraz na stanowisku p.o. Prezesa Zarządu. Od 15 maja 1993 r. do 30 kwietnia 1995 r. odwołujący pracował w (...) BANK S.A. z siedzibą w W. na stanowisku Dyrektora Oddziału oraz Doradcy Zarządu Banku ds. Oddziału w K. w wymiarze etatu. Od 2 lutego 1994 r. podjął zatrudnienie w Agencji (...) S.A. z siedzibą w W. na stanowisku Prezesa Zarządu. Kolejnym pracodawcą odwołującego był (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., w której pełnił obowiązki Doradcy Zarządu. W okresie od 1 czerwca 1996 r. do 30 września 1997 r. wykonywał obowiązki Pełnomocnika Zarządu Banku w Banku (...) S.A z siedzibą w P..

W dniu 3 lipca 2016 r. założona została sprawa o ustalenie kapitału początkowego odwołującego W. K.. Organ rentowy, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w oparciu o złożone przez wnioskodawcę dokumenty, na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wydał w dniu 16 września 2015 r. decyzję, którą ustalił wartość kapitału początkowego. Organ rentowy uznał za udowodnione okresy składkowe w wymiarze 23 lat, 12 dni tj. 276 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 5 lat, 10 miesięcy, 23 dni tj. 70 miesięcy. Kapitał początkowy ubezpieczonego ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniósł 270 331,05 złotych. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1988 r. do 31 grudnia 1997 r. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 3 052,23 zł, natomiast wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł

804,75 %, został jednak ograniczony do 250,00 %. Z kolei podstawa wymiaru kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych została wyliczona na podstawie pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru po ograniczeniu do 250,00% przez kwotę 1 220,89 zł – wynikającą z ustawy emerytalnej. Przy czym organ rentowy w związku z zatrudnieniem wnioskodawcy w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. od za okres od 2 marca 1992 r. do 31 sierpnia 1992 r. przyjął kwotę wynagrodzenia 120 000 000,00 zł biorąc pod uwagę dane zawarte na koncie W. K., za okres zaś od 1 września 1992 r. do 31 grudnia 1992 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął wynagrodzenie minimalne w wysokości 2 675 000,00 zł ze względu na fakt, iż pracodawca składał do organu rentowego bezimienne deklaracje, a dodatkowo odwołujący przedstawił zaświadczenie Rp – 7 podpisane wyłącznie przez prezesa spółki. Z uwagi na powyższe przesłanki organ rentowy za zatrudnienie u tego samego pracodawcy w okresie od 1 stycznia 1993 r. do 31 grudnia 1993 r. również przyjął odwołującemu wynagrodzenie minimalne w kwocie 9 600 000,00 zł. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął także wynagrodzenie minimalne za okres od 1 stycznia 1993 r. do 14 maja 1993 r., w momencie gdy odwołujący świadczył pracę na rzecz (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w P., gdyż pracodawca odwołującego dokonał wadliwego wpisu w zaświadczeniu Rp – 7, nie wskazując na wysokość stałych składników wynagrodzenia. Organ rentowy przy ustalaniu kapitału początkowego za okres zatrudnienia w Agencji (...) S.A z siedzibą w W. przyjął kwotę wynagrodzenia w wysokości 20 000,00 zł zgodnie z zaświadczeniem RP – 7, choć jest to kwota po denominacji. Natomiast w odniesieniu do zatrudnienia w Banku (...) S.A. z siedzibą w P. Zakład Ubezpieczeń Społecznych pominął kwotę 39 932,70 zł świadczeń z ubezpieczenia społecznego, gdyż w zaświadczeniu odwołujący nie wskazał informacji, czy obejmuje ona także zasiłek wypłacony z tytułu ustania stosunku pracy.

W dniu 18 września 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. wydał decyzję, znak: (...), którą przyznał W. K. prawo do emerytury. Do podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 784 740,33 zł, która została ustalona na mocy decyzji (...) z dnia 16 września 2015 r.

Organ rentowy w związku z wniesionym pismem procesowym odwołującego z dnia 19 lutego 2016 r. i uwzględnieniem Zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu dotyczącego okresu zatrudnienia w (...) Banku (...) za lata 1992 – 1993 załączonego do pisma procesowego, wydał w dniu 19 kwietnia 2016 r. decyzję o ponownym ustaleniu kapitału początkowego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w w/w decyzji przyjął do podstawy wymiaru kapitału początkowego wynagrodzenie za okres od 1 lipca 1992 r. do 14 maja 1993 r. w (...) Banku (...), które spowodowało wzrost wskaźnika wysokości podstawy wymiaru do 826,33 %, a następnie wskaźnik ten został ograniczony do 250,00 %, wobec czego nie nastąpiła ani zmiana kapitału początkowego, ani nie nastąpiła zmiana wysokości świadczenia emerytalnego. Postanowieniem z dnia 5 maja 2016 r. Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości A. G. na okoliczność prawidłowości wyliczenia przez organ rentowy kapitału

początkowego za okres pracy od 1 lipca 1992 r. do 14 maja 1993 r. w (...) Banku (...) ,za okres zatrudnienia (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. ze szczególnym uwzględnieniem osób, które wystawiły Rp – 7, tj. R. i B. , których funkcje i stanowisko pracy można ustalić w oparciu o pozostałe dokumenty oraz za okres zatrudnienia w (...) Funduszu (...) S.A. z siedzibą w W. od 2 lutego 1994 r. do 31 grudnia 1994 r. z odniesieniem się do denominacji kwot związanych w w/w okresie z okresem zatrudnienia. W dniu 2 czerwca 2016 r. wpłynęła do tutejszego Sądu opinia biegłego sądowego M. G., na podstawie której Sąd ustalił, iż uwzględnienie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wynagrodzenia faktycznego według poprawionego zaświadczenia Rp – 7 w wysokości 110 125 000, 00 zł zamiast wynagrodzenia minimalnego nie ma wpływu na wysokość kapitału początkowego hipotetycznego, gdyż przy wskaźniku wysokości podstawy wymiaru powyżej

800,00 % tak jak w odniesieniu do odwołującego, jest on ograniczany do 250,00 % podstawy wymiaru. Przyjmując wynagrodzenie W. K. za okresy pracy od lipca 1992 do 14 maja 1993 r. w (...) Banku (...), okres pracy w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. oraz za okres pracy w (...) Funduszu (...) S.A. z siedzibą w W. w okresie od 2 lutego 1994 r. do 31 grudnia 1994 r. według Rp – 7 wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniesie 932,38 %, który również jest ograniczony do 250,00 % i tym samym nie zmienia wartości kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r., jak również nie wpływa na wartość świadczenia. Do zakończenia postępowania w sprawie odwołujący podtrzymał odwołanie, natomiast pełnomocnik organu rentowego merytorycznie podtrzymał stanowisko organu rentowego i wniósł o oddalenie odwołania.

Ustalenia stanu faktycznego, Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o akta rentowo - emerytalne odwołującego się oraz dokumenty znajdujące się w aktach sprawy i aktach osobowych oraz opinii biegłego sądowego z zakresu księgowości A. G.. Zdaniem Sądu powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Pomimo, iż organ rentowy kwestionował wysokość wynagrodzenia wynikającą z zaświadczenia Rp – 7 przedłożoną przez odwołującego, z uwagi na brak prawidłowej pieczęci stanowiska osoby funkcyjnej, to jednak w ocenie Sądu Okręgowego brak było podstaw do odmówienia waloru autentyczności temu dokumentowi. W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu Okręgowego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego postępowanie.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie zważył, co następuje:

Postępowanie w zakresie odwołania W. K. od decyzji organu rentowego z dnia 16 września 2015 r., znak: (...) podlega umorzeniu stosownie do przepisu art. 477⁽¹³⁾ k.p.c., o czym Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 1 wyroku. Natomiast odwołanie od decyzji z dnia 18 września 2015r, znak: (...) jest częściowo zasadne i skutkuje zmianą decyzji w ten sposób, że przyjmuje dla W. K. wskaźnik wysokości podstawy wymiaru do wysokości 932,38 % na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c., w pozostałym zakresie odwołanie oddala na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1(punkt 2 wyroku). W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych, odwołanie ubezpieczonego od decyzji z dnia 16 września 2015 r. znak: (...) dotyczyło sporu co do prawidłowości ustalenia łącznego okresu składkowego, ustalenia składników stanowiących podstawę obliczenia wartości kapitału początkowego z uwagi na pominięcie rzeczywistych zarobków odwołującego, a uwzględnienie jedynie wynagrodzenia minimalnego i w konsekwencji poprawności wyliczenia wysokości kapitału początkowego. Natomiast w zaskarżonej decyzji z dnia 19 kwietnia 2016 r. znak: (...) organ rentowy podniósł, iż nie została w w/w ujęta kwota z tytułu składek zewidencjonowanych na koncie odwołującego oraz długość jego życia. W odniesieniu do decyzji z dnia 18 września 2015 r. znak: (...) spór dotyczył poprawności wyliczenia kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego, wynikającego z decyzji o ustaleniu kapitału początkowego z dnia 16 września 2015 r. i wysokości należnej ubezpieczonemu emerytury.

Sąd zważył, że zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – zwanej dalej „ustawą” (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 j. t.) - kapitał początkowy ma być odtworzeniem kwoty składek na ubezpieczenie społeczne, opłaconych przed dniem 1 stycznia 1999 r. Zasady ustalania podstawy wymiaru emerytury zostały określone w art. 15 ustawy emerytalnej, a wysokość kapitału początkowego, zależy od udowodnionych okresów składkowych i

nieskładkowych, podstawy wymiaru świadczenia, współczynnika określonego przez proporcję wieku ubezpieczonego i ustawowo określonego wieku emerytalnego oraz stażu. Natomiast do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia uwzględnia się przychód stanowiący podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych przez zainteresowanego z okresu ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok zgłoszenia wniosku o emeryturę lub z dowolnych 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku. W przypadku nieudowodnienia okresów składkowych i nieskładkowych, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Dokumentem potwierdzającym wysokość wynagrodzenia jest zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, wystawione przez pracodawcę lub prawnego następcę pracodawcy na druku ZUS RP-7, ale również legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca odpowiednie wpisy o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia dokonane przez pracodawcę lub następcę prawnego. Ustalenie kapitału początkowego następuje poprzez obliczenie hipotetycznej emerytury, jaką ubezpieczony otrzymałby w dniu 1 stycznia 1999 r., tj. w dniu wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a następnie pomnożenie tej kwoty przez średnie dalsze trwanie życia osób ustalone na dzień 1 stycznia 1999 r. Zgodnie z art. 175 ust. 1 ustawy, postępowanie w sprawie ustalenia kapitału początkowego przebiega według zasad dotyczących ustalenia prawa do świadczeń przewidzianych w tej ustawie, co w szczególności dotyczy katalogu środków dowodowych, jakie służą ubezpieczonemu w postępowaniu przed organem rentowym do wykazania zarówno stażu ubezpieczonego, jak i wysokości przychodów. Sąd zważył, że niektórzy ubezpieczeni mają problemy z dostarczeniem dokumentacji spełniającej rygorystyczne wymogi formalne i w konsekwencji nie są w stanie udowodnić okoliczności faktycznego polegania ubezpieczaniu, czy też wysokości przychodów. W dacie wydania przez organ rentowy spornej decyzji możliwość dowodzenia była ograniczona rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r., Nr 237, poz. 1412) – które zmieniło rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr 10, poz. 49 ze zm.). Zgodnie z obowiązującym § 22 ust 1 i ust.2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r., Nr 237, poz. 1412), jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności: legitymacja ubezpieczeniowa; legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia. Wyjątek od tej powyższej zasady przewidziany został w § 28 ust. 1 rozporządzenia, w myśl którego środkiem dowodowym w postępowaniu przed organem rentowym mogą być również poświadczone za zgodność z oryginałem kopie dokumentów stwierdzających stan zdrowia oraz dotyczących okresów składkowych i nieskładkowych, a także wysokości wynagrodzenia, przychodu, dochodu i uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń, wydawane przez jednostki upoważnione do przechowywania dokumentacji zlikwidowanych lub przekształconych zakładów pracy. Badając w przedmiotowej sprawie prawidłowość wyliczenia kapitału początkowego odwołującego za okres pracy od lipca 1992 r. do 14 maja 1993 r. w (...) Banku (...), za okres zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. ze szczególnym uwzględnieniem osób, które wystawiły zaświadczenie Rp – 7, a także za okres pracy w (...) Funduszu (...) S.A. z siedzibą w W. od 2 lutego 1994 r. do 31 grudnia 1994 r. z odniesieniem się do denominacji kwot związanych z w/w okresem zatrudnienia, na podstawie której organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję znak: znak: (...) z dnia 16 września 2015 r. i 19 kwietnia 2016 r. Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu księgowości – A. G., który w swojej opinii przedstawił dokładną analizę wyliczeń Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Na jej podstawie Sąd Okręgowy zważył, iż Ubezpieczony na potwierdzenie osiągniętych w spornym okresie zarobków przedłożył świadectwo pracy z wykazaniem osiąganego wynagrodzenia, a także zaświadczenie Rp-7 podpisane przez osobę uprawnioną, która nie posłużyła się pieczęcią stanowiskową, co w ocenie Sądu Okręgowego jest wystarczające do stwierdzenia wysokości tego wynagrodzenia. Trzeba podkreślić, iż w myśl ugruntowanego już stanowiskiem judykatury i doktryny

„sądy pracy i ubezpieczeń społecznych rozpoznając sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych dokonują kontroli zgodności decyzji administracyjnych wydanych w tych sprawach z prawem w trybie odrębnym określonym w kodeksie postępowania cywilnego, w którym to trybie nie obowiązują ograniczenia dowodowe obowiązujące w postępowaniu administracyjnym toczącym się przed organami rentowymi” (vide – wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 kwietnia 1996r., sygn. akt III AUr 235/96, Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 1997r., nr 1, poz. 2). Tak więc w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń społecznych mogą być przeprowadzane wszelkie dowody zmierzające do prawidłowego rozstrzygnięcia. W ocenie Sądu z zebranego w postępowaniu materiału dowodowego, a w szczególności spornych zaświadczeń, które dodatkowo są poparte zapisami świadectwa pracy, bezspornie wynika wynagrodzenie odwołującego w wysokości wykazanej w tych zaświadczeniach. Należało zatem uwzględnić wynagrodzenia wynikające z zaświadczenia Rp – 7 w okresie zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. oraz w (...) Banku (...) wraz z uwzględnieniem wynagrodzenia w (...) Funduszu (...), tj. kwoty przed denominacją, a więc zamiast 20 000zł właściwą kwotę 200 000 000,00 zł, Fakt ten został potwierdzony w piśmie z 17 sierpnia 2014 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Sąd zważył również, iż należy wliczyć do ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kwotę 39 932,70 zł wynikającą z faktu pobierania przez odwołującego zasiłku chorobowego jako świadczenia z ubezpieczenia społecznego. Wliczając do wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wskazane powyżej wynagrodzenia wynikające z zaświadczenia Rp – 7 wraz z zasiłkiem chorobowym pobieranym przez wnioskodawcę powoduje jego podwyższenie z 826,33 % do 932,38 %. Niezależnie od powyższego, wskaźnik ten został ograniczony do 250,00 % i w konsekwencji nie doszło do zmiany wartości kapitału początkowego. W odniesieniu do zarzutu odwołującego, dotyczącego błędnego ustalenia okresu składkowego, Sąd Okręgowy zważył, iż jest on chybiony. Należy podkreślić, że do obliczania stażu pracy przyjmuje się wymiar pojedynczy, nie dodając dodatkowo nakładających się okresów zatrudnienia. Zaskarżona decyzja w sposób prawidłowy ustaliła staż pracy, na który przypada łącznie 23 lata, 12 dni, tj. 276 miesięcy okresów składkowych oraz 5 lat, 10 miesięcy, 23 dni, tj. 70 miesięcy okresów nieskładkowych. Należy podkreślić, iż w przypadku obliczania wysokości kapitału początkowego uwzględnia się staż pracy przypadający na dzień 31 grudnia 1998 r., a następnie po tej dacie ustalony hipotetycznie kapitał początkowy obejmujący dotychczasowy staż pracy podlega waloryzacji w zakresie kapitału początkowego i zgromadzonej składki na ubezpieczenie emerytalne od dnia 1 stycznia 1999 r. Hipotetyczny kapitał początkowy po waloryzacji za rok 2014 wyniósł - 784 730,33 zł, a hipotetyczna jego wysokość na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniosła 270 331,05

W punkcie 3 wyroku Sąd Okręgowy zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. na rzecz W. K. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w oparciu o Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (Dz.U. 2002 nr 163 poz. 1349 ze zm.).

ZARZĄDZENIE

(...)